

ముంతమామిడికాయ జీడినికూడా మించివుంటుంది వియ్యపు జీడి

వియ్యపు జీడి కూడదు

వియ్యపుజీడి కూడదు—గతికితే అతకదు అనేసామెతలోని

పాంప్రదాయక అచారానికి నిదర్శనమైన కథ.

రచయిత :

అవ్వారి వాసు దేవ శాస్త్రి

పాఠశాలలో. మునుగు విద్యకుంటలా తుంది. ప్రకాశితమైన చల్లనిపైగుగాలి వీస్తున్నది, పురమందిరానికి సమీపంలో ఒకయిల్లు. ఇంటిముందుచిన్నలోట. వెంకట్రావు బొనుహళుకువెళ్ళాలని ముస్తాబు ఆవుతుంటాడు. తల్లి యిట్లాహెచ్చరిస్తుంది. “అబ్బాయీ! మామయ్య మన మనుకున్న విషయాన్నిగురించి ఏమన్నా ఆలోచిస్తున్నాడూ? మళ్ళీ యీమధ్య ఉత్తరంరాసినట్లే కనపడతే”.

“అయన యీవిషయంలో ప్రయత్నం చేస్తూనే ఉంటాడని నానమ్మకం, అయితే ఆప్రయత్నం మనకెందుకు తెలుపలేదంటే; అయనదొకస్వభావం. చేసేప్రయత్నం ఏమైనా సఫలంఅవుతుందనితోస్తేనేగాని ఇతరులకుచెప్పడు. అందుకని ఉత్తరంరాయలేదనుకుంటా”.

“ఏమో ఏంప్రయత్నమో? నామన గున్నమాత్రం చాలాతొందరపడుతున్నది. ఏదన్నా తొందరగా తేలిపోతే బాగుంటుందని”.

“అవును. మనుమనుకున్నవన్నీ అనుకున్నట్లు జరుగుతమి. వేళరావాలి, వలే నేనుబొనుహళుకువెళ్ళవస్తా” అని

బయలుదేరివెళ్ళాడు. ఆ మాతృదేవతమాత్రము అట్లే చింతాక్రాంతురాలై కూర్చోని ఆలోచిస్తున్నది. కొడుకుకింతా యిరవై ఏళ్ళయినా సరిగానిండలేదు. ఎందుకో అప్పుడేకొడుకుపెళ్ళికి ఆమెకినితచింత. ఎన్నివేదాంతవాక్యాలు స్మరిస్తే ఏం. ఎంతమంది ఎన్ని ధైర్యపుమాటలు చెబితే ఏం. ఆమె అచైర్యంమానలేదు. మాతృహృదయంకాదును, కొడుకు, కోడలు ఇద్దరూ కాపరంచేస్తుంటే తాను చూడకపోతానేమోనని ;

ఎందుకో హిందూస్త్రీలకింతతొందరకి పుట్టినప్పటినుంచి పెళ్ళి పెళ్ళి అని. వాళ్ళు ఎట్లాజీవిస్తాలో అనే ఆలోచన గూడలేదు. పెళ్ళిఅలోచననొకటే వాళ్ళ ముందు తాండవించేది.

* * *
మరునాడుదయం.

“అమ్మా! మామయ్యవుత్తరంరాళాడు. ఇప్పుడేవచ్చింది”.

“ఏంరాకాడునాయనా! కవరువిప్పి చదువు”.

బెజవాడ,

చిరంజీవి వెంకట్రావుకు అభినందనములు.

వచ్చేదశమిరోజున మియింటికి కవ్యక్తివస్తాడు. ఆయన రాజమండ్రి మాడిపార్కుమెంటులో ఒకఉద్యోగి. ఆలోచనే వెరవేతే అయినే మిమ్మ గారుకావాలి. ఆయనను మిక్కిలికవంగామాచి తగుబాగ్రతలో క్లుప్తమ సంభాషించి పంపితే తక్కిన సర్వయోగాలు నేను ఉచితరీతిని ఇక్కడమండేదను. అక్కడ ఆయనను ఎట్లాగే వించేది వగైరావిషయాలు సర్వమూసిన మాఅక్కగారికి నేను కేరలేఖనక్కరలేదు.

గ్రహింతుము.
రామకృష్ణరావు.

“నివుచెప్పినమాట నిజమేరా. వాదో యీ ఆలోచనలోనేవున్నాడు. గతే. ఎప్పుడూ ఆయనొప్పేది కి జ్ఞానదాకీ సరే అనకొకముందిగా. మర్యాదకేమి? ఎట్లాగో నాచేతైవట్లుచేస్తాగా నీవుమాత్రం ఆస్తిపాస్తులవిషయంలోందరపడి ఏమీ మాటయివద్దకు. మరేచెడ్డలు అన్నీ మామామయ్యే మామూలు. వివరాలు ఆయనకుగాని బాసాతే వరిచెప్పు”.

“సరే ఏదోచేస్తానులేకాని అప్ప సుగతిగా. నీవన్నీ లి సీ. నాటి అలోచనలు. అసలీకాలంలో ఆస్తిమానే దేవడు?”

“అ! అట్లాఅనకు. చదువుతోపా అదీఅలోచించేదే.”

* * *
చిన్నప్పటినుంచీ వెంకట్రావు కవులు, సంధ్యవగైరా మంచిచెడ్డలన్నీ నేమామే చూస్తున్నాడు. ఆయన బెజవాడలో ఎలెక్ట్రిక్ కంపెనీలో కిరీ గూ.

తెచ్చుకుంటున్నాడు. ఆయనే పెళ్ళిపేరంటముగూడా చేద్దామని సంకల్పించాడు. ఆ మంచియిల్లు, వాకిట్లో సామాన్యమైనతోట తప్ప వెంకట్రావుకి పెట్టినామైతే మిగిలేదిలేదని చెప్పాల్సింది. ఎందుకంటే పిత్రార్థి కమైసరీ తక్కిన ఆస్తి అంతా అతనుచదివిన బి. ఏ. అప్పుకు సరిపోయేదిగావుంది కాబట్టి. ఆ అప్పే ఇప్పుడుతిక్కెట్లయితే యిల్లా, తోటా మూత్రమే మిగులుతది. ఇట్టిపరిస్థితుల్లో ఎట్లాగో తాంత్రికంగా పెళ్ళిచేయాలి మేనల్లుడికి. ఎట్లాగని ఆలోచన. చాలా చిన్నగాలువేసీచూశాడు. ఇంకా ప్రయత్నిస్తున్నాడు. ఏమాత్రంకో?

అనుకున్న దశమినాటికే కన్యాదాత వచ్చాడు. భోజనంవగైరా ఏర్పాట్లన్నీ క్షణముగా, మర్యాదగా వారింట్లోనే ఏర్పాటుచేశారు. ఆయన ఆరోజు 10 గంటలకొచ్చి ఆరోజంతావున్నాడు. భోజనం, విక్రాంతి, ఫలహారం వగైరా కాలక్షేపాలతో పగలుగడిచిపోయింది. రాత్రిగూడ ఎక్కడికి వెళ్ళనేలేదు. వెళ్ళకుండావుండేటట్టే ఏవో డాలక్షేపంచేశారులెండి, తల్లి కొడుకుగూడా. ఎక్కడికైనా వెళ్తే తమ ఆస్తి బంధారం బయట పడుతుందని వాళ్ళభీతి. పిల్లవాడిని, చతువులా తెలివితేటలువగైరా మాచి ఆయన వెళ్ళి ఆస్తివగైరా విషయాలు మేనమామలో ఆలోచిస్తే ఆయన అప్పవిషయంమినహా తక్కిన అన్ని విషయాలూ మథార్థమే చెప్పాడు. ఆయన సరేనని వెళ్ళి సామాన్యమైనకట్టుం నూటపదహార్లు, మామూలు గా ఇచ్చే పట్టుగుడ్డలు, జెండిసామానులువగైరా ఇచ్చే ఏర్పాటుతో మరలవచ్చి "తథాస్తు" అనుకోని ముహూర్త నిర్ణయంచేసుకొని వెళ్ళాడు. పెళ్ళిలో యీవిషయమంతా కన్యాదాతకు విశదమైంది

అలకరోజున వీళ్ళడిగిన బంగారుచేతి గొలుసువగైరా యివ్వలేదని వీళ్ళకుకో

పంపించింది. ఇట్లా మోసపుచ్చిందిగాక అలకకట్టుం ఇవ్వలేదనికోపమా? అని వీళ్ళకు ఆరిపించింది. ఎందుకు ఇచ్చామని వాళ్ళనుకుంటే ఎందుకుచేసుకున్నామని వీళ్ళనుకుంటే పరిస్థితి ఏర్పడింది. చివరకిట్లా పర్యవసానం తేలింది. మూతివియ పులతోటి, ముఖంబిట్టింపులతోటి ఎట్లాగో బిరులోజులు గడిచిపోయినవి మూడునిద్రలకు కొడలిని తీసుకుపోయినప్పుడు తోటే వెళ్ళినవాళ్ళకు వీళ్ళకు మాటలు మాటలు పెరిగి కలహమయింది. మళ్ళీ వీళ్ళు మూడునిద్రలకుపోయినప్పుడు మంగళహారతిలో డబ్బుపెట్టడందగ్గర తగాయదా వచ్చింది. మనస్సులు సరిగ్గా లేనప్పుడు తగాయదాకు బీజమే ఉండవక్కరలేదు.

దాంతో దీనితో మొత్తంమీద మనస్సులో క్రోధలు బాగా పెరిగిపోయినవి. దానితో వాళ్ళు ఏడాదిలోపల తీసుకు వెళ్ళామని జాబురాసినా సమాధానంలేదు. ఇంకేవిషయంరాసినా సమాధానంలేదు. గవచివ్. ఎక్కడిదొంగలక్కజే. ఆడ పిల్లనిచ్చినవాళ్ళు కొంచెం అజిగిమణిగి ఉండకూడదూ? అని వీళ్ళ ఆభిప్రాయం.

ఎంత ఆడపిల్లనిచ్చినా వీళ్ళ జీనపనికి వీళ్ళకింకా అజిగిమణిగి ఉండాలా? అని కన్యాదాతలభావం. యీభావాలతోటి భగ్గుమనోరథులైనారా నూతనదంపతులు.

తరువాత ఆ ప్రక్క ఇంటివాళ్ళ మాటలు కొంచెం ఆలకించండి. "చూచారా పాపం. ఆ వెంకట్రావు కాపరం ఎట్లా భగ్గుమైందో" "కాదూమరి. ఆవియ్యంతుడు మాడటానికీ వచ్చినరోజున ఎక్కడికీపోకుండా వాళ్ళింట్లోనే భోజనంవగైరా అన్నీ ఏర్పాట్లుచేస్తేను మనపెద్దలు ఊరికే చెప్పారా? వియ్యపుజీడికూడదనీ, గతికిలే అతకదనీ, అతికినా యిలాగే ఉంటుంటుందనీ".

"అ! అలాగా! ఆవియ్యాలవారివిందునే వియ్యపుజీడి అంటారా ఏం? పాపం ఆవిడకేం తెలుస్తుందండీ ఈవిషయం. ఇది

వరకు ఆడవియ్యాలందిందా? మగవియ్యాలందిందా? పోనీ వచ్చిన ఆవియ్యంతుడికైనా తెలియకపోయిందా యీవిషయం?"

"అ! ఇంగ్లీషువాసనేతప్ప తెలుగు సంప్రదాయాల వాసనైనా ఎరుగని ఆయనకేం తెలుస్తుంది. పాపం".

"అ! అదాకథ? ఈజీడి మామిడి కాయజీడినికూడ మించిపోయిందే?"

మీ పాపలకు

వేలకొలదిగ తల్లిదండ్రులు భావించునట్లు పిల్లలే గొప్ప విలువ గల సంపదగా మీరును భావించుచో వారు తమ ముక్కుబిడ్డలు బలారోగ్యములు కలిగియుండుటకు అవలంబించిన విధానమునే మీరును అవలంబించి వారివలె మీరును మీ పాపలకు

పండిత డి. గోపాలాచార్యులవారి

బాలభాస్కర

వలనిలా భమును చేకూర్తురు.

ఏస్థితియందున్నను బిడ్డల లీవర్ స్టీన్ వ్యాధులను కుదుర్చుటకును, అటంకపరచుటకును బాలభాస్కర ఆమోఘమైన ఔషధము.

మాస్కోఫ్యాక్చరర్లు

ఆయుర్వేదాశ్రమము

మదరాసు.

